

Nikola Šterle

U drugoj polovini ožujka o. g. (23. 3. 1983.) umro je u Zagrebu nakon kratke bolesti Nikola Šterle, nekadašnji lirski tenor zagrebačke opere.

Obitelj Šterle doselila se u Zagreb iz Slovenije (Cerkljica); imala je dva sina i četiri kćeri. Sin Nikola rodio se u Zagrebu 6. 12. 1906. (zbog toga i ime Nikola).

Nikola Šterle

Svoje djelovanje u kazalištu započeo je 1925. u opernom zboru. Na nagovor dirigenta O. Smodeka, koji je uočio njegov lijep glas i glazbene sposobnosti, upisao se 1930/31. u Srednju školu Drž. muzičke akademije (te godine bili su u isti razred upisani — između ostalih — Regina Čanić, Đurđica Milinković, Ivan Franci i Zlatko Šir). Prve tri godine učio je pjevanje kod prof. Milana Reizera, koji mu je dao dobre temelje, a kasnije kod prof. Marije Kostrenčić. Već druge godine studija pjevao je na školskim priredbama uz orkestar tenorskuđionicu u Zajčevu *Davidovu psalmu 31 op. 766* (dirigirao A. Mitrović) i u Ružičevoj kantati *Kameni svatovi op. 54* (dirigirao R. Matz), a 1932/33. na javnoj priredbi Akademije popijevke Stepanova i Hatzea, te arije iz opera *Onjegin* i *Manon*. I sljedeće tri godine (sada kao učenik prof. Kostrenčić) nastupa na školskim priredbama te pjeva popijevke i arije, a 1935/36. u Širolinom *Idiličkom intermezzu* uz orkestar i zbor Drž. muzičke akademije (dirigent F. Lhotka).

Već tijekom studija pjeva u kazalištu manje uloge (Parpignola u *La Bohème* već 20. 6. 1931); zapažen je bio njegov nastup u ulozi ciganskog pjevača Lareda u tada popularnoj opereti *Tri mušketira*, od 35. izvedbe (25. 12. 1931.) dalje — do tada je tu ulogu pjevao operni tenor A. Manoševski. K. Baranović, tadašnji ravnatelj opere, veoma je cijenio Šterlea, te je od 1934/335. pjevao niz manjih uloga, a već 17. 6. 1936. kao prvu glavnu ulogu Pinkertona u *Madame Butterfly*. Bila je to pod vodstvom Matačića izvedba s mladim pjevačima — osim Šterlea naslovnu ulogu pjevala je

prvi put Erika Družović. U nizu novih manjih uloga, toga je godišta pjevao Kantora u Roccinoj operi *Dibuk*, oduševivši premijeri prisutnog skladatelja. Njegov se repertoar uspješno povećava. Iako i dalje pjeva i neke manje uloge, već sljedećeg godišta 1936/37. pjeva glavne tenorske uloge u *Traviati*, *Ljubavnom napitku* i u *La Bohème*.

Od 1934/35. — 1944/45. pjevao je 49 uloga (pretežno operne te 6 u operetama) od toga 14 glavnih: u operama Verdija (*Traviata*, *Rigoletto*, *Falstaff*), Puccinija (*Madame Butterfly*, *La Bohème*), od starijih buffo-opera — gdje je često bio partner Aldi Noni, koja je od 1938.—40., na pragu svoje svjetske karijere, bila član zagrebačke opere — *Ljubavni napitak*, *Don Pasquale*, *Život na mjesecu* (Haydn), *Tajni brak*, *Seviljski brijač*, od ruskih u *Knezu Igoru* i *E. Onjeginu*, od domaćih u *Dorica pleše* i *Pomet*, meštar od ženidbe. Osim spomenutih uloga u operama Verdija i Puccinija istakao se osobito kao Nemorino u *Ljubavnom napitku* te u *Knezu Igoru* i kao Lenski u *Onjeginu*. Od manjih opernih uloga navedimo barem — osim spomenutoga Kantora u *Dibuku* — Beppa u *Pagliacci*, Bezime-noga u *B. Godunovu*, Nanda *U dolini*, Edmonda u *Manon Lescaut* i Kormilara u *Ukletom Holandezu*. Od operetnih uloga spomenimo Rossilona u *Veseloj udovici* i Simona u *Đaku prosjaku*. —

Razvio je i znatnu koncertnu djelatnost. Iako nije priređivao samostalne koncerte, često je nastupao na koncertnim priredbama, gdje je pretežno izvodio skladbe domaćih skladatelja. S Nadom Tončić, Marijanom Radev i Lavom Vrbanićem nastupio je 12. 4. 1935. na koncertu gdje su prvi put izvedene Matzove »24 pjesme na narodni tekst« (po 6 popjevaka za sopran, alt, tenor i bas). Pjevao je i u oktetu pod ravnanjem J. Gotovca. Godine 1941—1942. bio je u Rimu (Italija) na specijalizaciji iz pjevanja kod prof. R. Stracciarina.

Od 1945. do umirovljenja 1968. bio je član zagrebačkog Radio-zbora; od nastupa u to vrijeme osobito je u sjećanju ostao njegov nastup u izvedbi Lisztove *Faust simfonije* pod ravnanjem F. Zau-na.

Šterle je bio dugogodišnji član pjevačkog društva »Sloga«, nadalje je pjevao u zboru društva Slovenski dom, a često je pomagao svojim sudjelovanjem i u drugim zborovima.

Dugi niz godina pjevao je u zboru župne crkve sv. Petra u Zagrebu, nadalje koralist katedralnog zbora (koralist kod jutarnje sv. mise, u večernjem zboru katedrale). —

Svojim lijepo obojenim, mekim lirskim tenorom postizavao je zaslužena priznanja (C. Kraus), u glumi prirodan i uvjerljiv. Kao čovjek bio je skroman, jednostavan i srdačan, u društvu veoma cijenjen i omiljen. Bio je dobar Hrvat i katolik.

Sprovod je bio 28. 3. 1983. na Mirogoju. Kod mrtvačnice pjevao je Radio-zbor, kod obreda uz govor svećenika župne crkve sv. Petra sudjelovali su bogoslovi koralisti, a kod groba pjevalo je pjevačko društvo Sloga te govorio predsjednik tog društva Kovačić.

Nikola Šterle ostat će u trajnom sjećanju onih koji su ga poznavali i kao pjevača i kao čovjeka.

Hubert PETTAN